

Hazan

— Songül Bulut · 02 Eylül 2014

Damıtılmış gülüşleri okşarken imbatlar
Kır gerillasıdır artık hüznün
Duyulur içindeki mağaradan
Eskil ısıkları karayelin
Üşür donduramadığın zaman
Unutulur şebboyun kokusunda Nisan

Direngen son yolculuktur Eylül
Düşen yaprağı gözyaşıyla yeşertecek kadar naif kırılğan.
Bir iniltidir artık damlayan
Güçlüdür maviye inat
Yaşamdan damağında kalan

Alıcı gözde görünür kıracı toprağın
Kurduğun geleceğe batar hayal kırıkları
Gölgesiz tebessümler verir can
Gamzelerinde çocukların
Tüterken hazan
Son kez koklamak istenir yaşam

Savururken hayat ağacının dalları
Takar sarı yapraklara kanatlarını
Veda eder sessizce kelebekler
Suçüstü yapar şebde ölüm
Gömütüdür bulutlar

Songül Bulut